

**ความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน
ของโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอกสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2**

ศุภชัย เพ็ชรรัตน์*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมและในแต่ละด้าน ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ และประสบการณ์ในการสอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert Scale) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .974 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t - test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. ครูโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก
2. ครูที่มีเพศต่างกันมีปัญหาที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียน และด้านการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน ไม่พบความแตกต่าง
3. ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีปัญหาที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมและ รายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทนำ

สังคมไทยในปัจจุบันกำลังเผชิญกับวิกฤตการณ์ต่าง ๆ รอบด้านอันเนื่องมาจากการรีบเร่งเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างรวดเร็วให้ทันกระแสของโลกยุคโลกาภิวัตน์ สภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นวิกฤตทางเศรษฐกิจ การเมือง ความเสื่อมโทรมของสังคม ความหย่อนยานทางศีลธรรมและจริยธรรม รวมทั้งความพ่ายแพ้ในการแข่งขันคุณภาพ และสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ในระดับสากล ล้วนบ่งชี้อย่างชัดเจนถึงความล้มเหลวของการพัฒนาและความไม่พร้อมของปัจจัยต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพของ “คน” อันเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของสังคม (วัฒนาพร ระบุว่า, 2545, หน้า 1)

ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรหาแนวทางดำเนินการจัดการศึกษาที่เป็นรูปธรรมให้ชัดเจนและเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับเด็กและเยาวชนอย่างมีคุณภาพ มีความพร้อมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติต่อไป หนทางเดียวที่จะทำให้ประสบความสำเร็จก็คือการพัฒนาทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ครู” ซึ่งเป็นผู้ถ่ายทอดวิชาความรู้ตลอดจนทักษะกระบวนการคิดให้กับเด็ก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการพัฒนาเป็นอันดับแรก เพื่อนำเอาความรู้ความสามารถที่ได้รับ ไปพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาให้เกิดประโยชน์ต่อเด็กมากที่สุด (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2545, หน้า 1) ได้กล่าวไว้ว่า เป็นที่ยอมรับกันว่า ครูคือผู้สร้างคน สร้างชาติ สร้างศาสตร์ สร้างภูมิปัญญาและศักดิ์ศรีของชาติ ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการดำรงอยู่และการพัฒนาสภาพของชาติบ้านเมือง

การปฏิรูปการศึกษามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการศึกษาของประเทศทั้งด้านโครงสร้าง หลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและครู ในกระบวนการเปลี่ยนแปลงนี้ การปฏิรูปการเรียนรู้มีผลกระทบโดยตรงต่อการปฏิบัติงานของครู การปฏิรูปการเรียนรู้ทำให้ครูต้องเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนจากเน้นครูเป็นศูนย์กลาง มาเป็นเน้นเด็กเป็นสำคัญ ครูต้องปรับวิธีการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยใช้ข้อความรู้และศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา มีการนำนวัตกรรมการสอนมาปรับใช้ในชั้นเรียน มีการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ ทำให้การวิจัยเป็นวิธีการหนึ่งที่ครูนำมาใช้เพื่อการปฏิรูปการเรียนการสอนของครู (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2545, หน้า 1)

การวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้การปฏิรูปการศึกษาประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี ทั้งการนำกระบวนการวิจัยและผลการวิจัยมาใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยเฉพาะการปฏิรูปการเรียนรู้ด้วยกระบวนการวิจัยนั้น เป็นแนวทางหนึ่งที่ผู้สอนและผู้บริหารสามารถนำไปปฏิรูปการ

เรียนรู้ในสถานศึกษาได้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บททางการศึกษาของไทย ได้ให้ความสำคัญกับการวิจัยและกำหนดไว้หลายมาตราที่ชี้ให้เห็นว่า การวิจัยเป็นกระบวนการที่ควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนรู้ และกระบวนการทำงานของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ซึ่งเป็นกลไกที่นำไปสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ กล่าวคือ มาตรา 24(5) ระบุให้ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถใช้การวิจัยเพื่อศึกษาเรื่องที่สนใจและต้องการหาความรู้ใหม่ หรือต้องการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น การวิจัยจึงสัมพันธ์กับกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้กระบวนการคิด การจัดการ หาเหตุผลในการตอบปัญหา และรู้จักประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา มาตรา 30 ระบุให้ผู้สอนทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน ผู้สอนนอกจากจัดกระบวนการเรียนการสอนแล้ว ยังใช้การวิจัยเพื่อศึกษาปัญหาหรือสิ่งที่ต้องการรู้คำตอบ พัฒนาลักษณะที่ต้องการพัฒนาหรือแก้ปัญหา ศึกษาและพัฒนาในสิ่งที่ปัญหาหรือต้องการพัฒนาควบคู่กันไปอย่างต่อเนื่อง โดยบูรณาการกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยให้เป็นกระบวนการเดียวกัน สามารถมองเห็นปัญหา ระบุหรือรู้ปัญหาได้ รู้จักการวางแผนการวิจัย เก็บข้อมูลและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีหลักฐานการได้มาซึ่งข้อค้นพบ มีเหตุผลอธิบายถึงข้อค้นพบ(กรมวิชาการ, 2545, หน้า 13)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการทำวิจัยในชั้นเรียน จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งผลการวิจัยที่ค้นพบจะได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้เรียน นำมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอกได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อผู้เรียนอย่างเป็นระบบ อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานของครูให้มีศักยภาพ ที่สามารถจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิผลตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของ โรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของ โรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำแนกตามสถานภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 140 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตารางเครช ซีและมอร์แกน (อ้างถึงใน ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ, การศึกษาอิสระ, 2556, หน้า 132) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ซึ่งผู้วิจัยเลือกใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อ ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2 ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ หาค่าอำนาจจำแนก รายข้อ และหาค่าความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ของ Cronbach ได้ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .974 ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามด้วยตนเองจำนวน 100 ฉบับ ระหว่างวันที่ 15 พฤษภาคม 2559 – 26 มิถุนายน 2559 ได้ติดตามจนได้รับแบบสอบถามกลับคืน คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน คือค่า ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และทำการ ทดสอบสมมุติฐานโดยการทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ

ผลการวิจัย

1. ครูโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความ คิดเห็นที่มีต่อปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก
2. ครูที่มีเพศต่างกันมีปัญหาที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้าน การดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียน และด้านการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน ไม่พบความ แตกต่าง
3. ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีปัญหาที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมและ รายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 พบว่า ประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากครูไม่เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน จึงไม่สนใจที่จะแสวงหาความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความชำนาญในด้านการใช้คอมพิวเตอร์สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเนื่องจากเป็นครูผู้สูงอายุไม่มีความถนัด ความชำนาญในการใช้คอมพิวเตอร์ และครูผู้สอนยังไม่มีความเข้าใจลึกซึ้งในสถิติที่ใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพราะการจัดอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการอบรมน้อยวิทยากรให้ความรู้จึงไม่สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับสถิติเพื่อการวิจัยได้ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับพรณีพา บรรดิทอง (2550, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอป่าจี่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต 2 พบว่า สาเหตุการไม่ทำวิจัยของครูมัธยมศึกษากลุ่มที่ไม่ทำวิจัย ได้แก่ ไม่มีความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัย และไม่เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการวิจัย การวิจัยในชั้นเรียนที่สามารถดำเนินการได้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำเป็นมีความรู้ในเรื่องของการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน การวิเคราะห์สภาพปัญหาในการเรียนการสอน รวมทั้งระเบียบวิธีวิจัยเพื่อให้การดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนบรรลุผลสำเร็จตามที่คาดหวัง

ด้านที่ 1 ความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมและรายข้อ อยู่ระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ครูไม่มีทักษะในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูไม่สามารถวิเคราะห์ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งไม่สามารถนำปัญหาจากการเรียนการสอนไปสู่การทำวิจัยในชั้นเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของสาคร มีแก้ว (2553, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต 1 พบว่า สภาพปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ในด้านการวิเคราะห์ข้อมูล ครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความชำนาญในด้านการใช้คอมพิวเตอร์สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเนื่องจากเป็นครูผู้สูงอายุไม่มีความถนัด ความชำนาญในการใช้คอมพิวเตอร์เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว และครูผู้สอนยังไม่มีความเข้าใจลึกซึ้งในสถิติที่ใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพราะการจัดอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการอบรมน้อยวิทยากรให้ความรู้จึงไม่สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับสถิติเพื่อการวิจัยได้แจ่มแจ้งครูผู้สอนต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง

ด้านที่ 2 การดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมและรายข้อ อยู่ระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ครูไม่สามารถเรียบเรียงการเขียนสรุปรายงานการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง ตรงตามหลักการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในชั้นเรียนไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของ

การทำวิจัย และเมื่อดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนเสร็จสิ้น ไม่มีการนำผลไปพัฒนาการเรียนการสอน และต่อ ยอดองค์ความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนีย์ ลิทธิวงศ์ (2543, บทคัดย่อ) พบว่า ครูผู้ปฏิบัติการสอนที่จะดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ยังขาดความรู้และความเชื่อมั่นในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน จะประสบปัญหาด้านการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน อาทิ เช่น การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย การรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

ด้านที่ 3 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมและรายชื่อ อยู่ระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจาก โรงเรียนไม่มีผู้เชี่ยวชาญหรือนักลที่มี ความชำนาญในการให้คำปรึกษาและสร้างเครื่องมือในการทำวิจัยในชั้นเรียน เช่น แบบสอบถาม แบบ ทดสอบ แบบเรียนสำเร็จรูป ผู้บริหารครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียน

ไม่ค่อยมีความเชี่ยวชาญรวมถึงเวลาในการให้คำปรึกษาในการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งส่งผลให้ งานวิจัยมีไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน หรือ คำถามงานวิจัย ผลของการวิจัยคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง เนื่องจากแบบสอบถามไม่มีความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของสารกร มีแก้ว (2553, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต 1 พบว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านได้แก่ ด้านที่ปรึกษาด้านวิชาการ มีระดับปัญหามากที่สุด

ด้านที่ 4 ส่งเสริมการทำวิจัย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจาก โรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก มีการจัดอบรมสัมมนาให้แก่ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนให้มีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้อย่างถูกต้องหลักการ ครูที่มีผลงานวิจัยดีเด่นจะได้รับการสนับสนุนในการเสนอผลงานการวิจัยในชั้นเรียน ทางโรงเรียนได้จัดสถานที่ และแหล่งข้อมูลทางวิชาการภายในและภายนอกโรงเรียนสำหรับทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำงานวิจัยในชั้นเรียน นอกจากนี้โรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก ได้จัดทำระบบฐานข้อมูลในห้องสมุดและติดตั้งคอมพิวเตอร์พร้อมอินเทอร์เน็ตเพื่อใช้สืบค้นข้อมูลในการทำวิจัย รวมถึงตั้งโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อให้บุคลากรโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอกสามารถวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติได้ถูกต้องและรวดเร็วซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของสุนทร ราชโยธา (2548, หน้า 64) ที่ศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 ด้านแหล่งข้อมูลในการทำวิจัย พบว่า อยู่ระดับปานกลาง

2. จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำแนกตาม เพศ โดยภาพรวมพบว่า ครูที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ครูที่มีเพศชายมีปัญหาที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ในด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน และด้านการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ในระดับที่สูงกว่าครูที่มีเพศหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูที่มีเพศชายของโรงเรียนมัธยมวัด

หนองจอก ส่วนใหญ่เป็นครูที่สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งขาดทักษะด้านความรู้และกระบวนการการวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับงานวิจัย ของจิตติพร จันทะลี (2549, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนในเครือข่าย ใต้ศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูเพศชายและครูเพศหญิงมีความแตกต่างกันเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัย ของวันดี ขวัญทอง (2549, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระนอง พบว่า จำแนกตามเพศ ไม่แตกต่างกัน

3. จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์การสอน โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนในชั้นเรียนต่างกัน มีปัญหาที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจาก แม้จะมีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน ก็จะมีความคิดเห็นต่อสภาพของการทำวิจัยคล้ายคลึงกัน มุมมองของปัญหาก็ย่อมคล้ายคลึงกันไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของพรณี ฮาตระกูล (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 พบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. เขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ควรมีนโยบายที่ชัดเจนต่อการพัฒนาบุคลากรทั้งในสถานศึกษา และนอกสถานศึกษา ให้มีความตระหนักและเห็นความสำคัญต่อการใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

2. ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ฝ่ายวิชาการควรจัดให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียน สนับสนุนส่งเสริมให้ครูได้เข้ารับการอบรมเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. งานวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงสำรวจ ครั้งต่อไปผู้วิจัยอาจทำเป็นวิจัยเชิงทดลอง
2. การวิจัยในครั้งต่อไป อาจเพิ่มกลุ่มเป้าหมาย เพื่อใช้ข้อมูลที่หลากหลาย เช่น ผู้บริหาร นักเรียน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- จิตติพร จันทะสี. (2549). ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนในเครือมหาไถ่ศึกษา. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น.
- ทัศนีย์ สัทธวงษ์. (2543). การพัฒนาการเรียนการสอนโดยวิธีการทำวิจัยในชั้นเรียน: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านแทนวิทยา จังหวัดชัยภูมิ.
- พรณิภา บรรดิทอง. (2550). สภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอป่าจี่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต 2. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยาลัยบัณฑิตบริหารธุรกิจ.
- พรณิ ฮาตระกูล. (2549). สภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 5. ปริญญาครุ-ศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ภาวิดา ธาราศิริสุทธิ. (2556). การศึกษาอิสระ. กรุงเทพฯ: มิตรภาพการพิมพ์.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2545). เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- วันดี ขวัญทอง. (2549). สภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระนอง. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2543). ข้อเสนอเชิงนโยบายการปฏิรูปวิชาชีพครูตามพระราชบัญญัติ-การศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- สาคร มีแก้ว. (2553). การศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต 1. สารนิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. (2546). พระราชบัญญัติ-การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สุนทร ราชโยธา. (2548). ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษเลย เขต 1. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- อานวย เชื้อแขก. (2548). ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. ปริญญาครุศาสตรมหา-บัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ-มหาสารคาม.